

i Tinget. Jeg har altsaa slet ikke gjort mig skyldig i den Forsyndelse, som den højtærede Forsvarsminister i Dag begyndte at ville straffe mig for. Saa udtalte den højtærede Forsvarsminister, at jeg ikke bidrog til at folkeliggøre Hæren; tværtimod, Socialdemokraterne søgte altid at lægge Hæren for Had, sagde den højtærede Minister. Jeg vil om dette: at lægge Hæren for Had, bemærke, at det naturligvis kun er en Talemaade; at fremsætte en berettiget Kritik af Myndighedsmisbrug eller Overgreb indenfor Hæren er ikke at lægge Hæren for Had. Men lad os nu ogsaa sige, at det var rigtigt, at jeg forsøgte at lægge Hæren for Had, saa vil jeg spørge den højtærede Forsvarsminister: Hvem tror den højtærede Minister, jeg har lært det af? Jeg har levet min Ungdom ude paa Landet og har læst Rigsdagsreferater i Venstres Blade, fra jeg var ganske ung, og jeg erindrer gamle Udtalelser fra den højtærede Forsvarsminister og hans Venner. Der var f. Eks. en jydsk Gaardmand, som udtalte her i Rigsdagen: „Had til Militærvæsenet har vi indammet med Modermaelken“. Det læste jeg, da jeg var 16 Aar. Hvis jeg er kommet til at nære Had til Militærvæsenet, er det opammet af den højtærede Forsvarsminister og hans Venner; det er dem, der først har indpodet Had til Militærvæsenet. Et Militærvæsen, der er ordnet paa den Maade, hvorpaa vi har det, er jeg selvfølgelig en Modstander af, og det søger vi Socialdemokrater at faa afskaffet; men det kan man ikke kalde: at lægge Hæren for Had. Nej, den, der har lagt Hæren for Had, er netop den højtærede Forsvarsminister. Naar Landbrugerne i Danmark kommer til ham i triste Tider, hvor Regnen strømmer ned hver Dag, saa Kornet raadner paa Markerne, og anmoder ham om at udsætte Manøvrerne nogle Dage, og Ministeren saa koldt siger Nej til Klagerne: Gaa I hjem igen; I har at møde, det er mig ligegyldigt, om Kornet raadner paa Marken eller ej — saa er det den højtærede Forsvarsminister, som lægger Hæren for Had ude i Landet, det kan han være overbevist om. Hvad selve Spørgsmaalet om Oberst Lund-Larsen angaar, da udtalte Ministeren sig ganske, som jeg havde ventet. Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) begyndte, og saa tog det ærede Medlem fra Frederiksværk (Par-

kov) fat, og saa kom i Dag den højtærede Forsvarsminister, og han fremstillede Sagen, som om det var den stakkels Regimentschef i Fredericia, der var blevet fornærmet af Underofficererne; han var blevet fornærmet derved, at de havde vovet at indbyde Rasmus Christiansen, og alligevel vilde de indbyde Regimentschefen. Jeg forstaar slet ikke, at den højtærede Forsvarsminister kan sige noget saadant her i Tinget. Medens jeg levede som ung Mandovre paa Fyn, var der en meget gammel hvidhaaret Bondemand, som var særlig politisk interesseret; han havde i sine tidligere Dage mødt paa Bogense Torv den første Gang, den højtærede Forsvarsminister stillede sig til Rigsdagsvalg, og han havde fra Forhandlingen mellem den højtærede Minister og hans Modkandidat bevaret nogle Ord, som han ofte fortalte mig, det var naturligvis nogle Ord, som havde gjort særlig dybt Indtryk paa denne Bondemand. Henimod Slutningen af Valghandlingen traadte den nuværende Forsvarsminister frem og sagde til sin Modkandidat: Den Tid er forbi, da Bonden skal kysse Præsten paa Haanden og kalde ham Fa'r. Se, den Gang var den højtærede Konseilspræsident nok af andre Anskuelsér, end han er nu med Hensyn til det Underdanighedsforhold, der skal være mellem Embedsmændene og deres underordnede og mellem Embedsmændene og Befolkningen. Nu finder den højtærede Forsvarsminister det i sin Orden, at en Regimentschef trænger sig ind i et privat Forhold, i en privat Forening, i et privat Hus og siger: Den Mand maa I ikke have siddende ved jeres Bord, det vil jeg ikke taale, saa kommer jeg der ikke. Jeg synes, den højtærede Forsvarsminister burde lade Regimentschefen i Stikken og aabent og ærligt tilstaa, at det er et for Underofficererne nedværdigende Forhold, der her er udvist. For øvrigt gik den højtærede Forsvarsminister uden om det, der er Kærnen i Sagen mellem Oberst Lund-Larsen og Underofficererne, thi Kærnen er, at Oberst Lund-Larsen befalede Underofficererne at møde i Eksercerhuset, og at han der meddelte dem, at nu havde de i Løbet af Dagen at indfinde sig til en ny Generalforsamling og der stemme om, hvorvidt de vilde indbyde Redaktøren af Underofficersbladet eller ej. De havde at stemme Ja eller Nej efter